

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی بری میسان - par Thierry Meyssan
برگردان از: حمید محوی
۰۴ می ۲۰۱۶

چگونه اتحادیه اروپا با پناهندگان سوریه بازی می کند

Comment l'Union européenne manipule les réfugiés syriens

بحران پناهندگان که طی سه ماهه دوم سال ۲۰۱۵ اتحادیه اروپا را متأثر کرد، رویدادی ساختگی بود. با این حساب، چندین گروه تلاش کردند تا از این رویداد به مثابه ابزاری برای دستیابی به اهدافشان استفاده کنند: اهدافی مانند تخریب فرهنگ ملی، استخدام کارگران ارزان و یا برای توجیه تأمین مالی جنگ علیه سوریه. در تحلیل نهائی، وقتی موج بحران را پس از وارد آوردن خساراتی چند فرونشست، وجه متمایز مشکلات برجا مانده غالباً افریقائی است.

شبكة ولتر/دمشق (سوریه)

ورود مهاجران افغان در ترکیه به یونان

به محض انتشار هماهنگ شده عکس کودک خردسال کرد، به نام آلان کردی Aylan Kurdi که جسد غرق شده او را در ۳ سپتامبر ۲۰۱۵ بر ساحل ترکیه کشف کرده بودند، افکار عمومی اروپا با تظاهرات عظیمه واکنش نشان داد و به نفع پناهندگان بسیج شد. این رویداد رئیس جمهور فرانسه فرانسوا هولاند و صدر اعظم المان آنجلا مرکل را واداشت تا فوراً برای یک «ساخت و ساز اروپائی جهت پذیرش دائمی و اجباری» تصمیم بگیرند، در حالی که جمعیت عظیمی از

ناکجاآباد با پای پیاده راه افتاده بود و مرز بالکان را در هم می نوردید. یگانه فردی که علیه این موج ناگهانی مهاجران برخاست، نخست وزیر مجارستان ویکتور اوربان Viktor Orban بود.

پیشنهادات مؤسسه خارجیان در وضعیت غیر عادی (ESI)

تا پیش از این، مسأله موج مهاجران به ویژه از افریقا به ایتالیا، به مثابه یک مسأله اقتصادی مطرح بود. به این مسأله، می بایستی یک مسأله دیگر را نیز اضافه کنیم که به امور داخلی اتحادیه اروپا مربوط می شود: به گفته رئیس کل صنایع سنگین المان اولریش گریلو، یعنی نیاز صنایع سنگین المان به ۸۰۰۰۰۰۰ کارگر اروپای شرقی که به فضای شنکن تعلق ندارند. ظرف امروز تا فردای طرح چنین مسأله ای، به این دو عنصر اقتصادی، مسأله پناهندگانی را اضافه کردند که از مناطق جنگی گریخته بودند.

نخستین پیشنهاد عینی برای پاسخگویی به وضعیت جدید در ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۵ از سوی انجمن خارجیان در وضعیت غیر عادی پیشنهاد شد، این انجمن در واقع یک اتاق فکری است که در برلین ایجاد شد. سپس در ۴ اکتوبر پیشنهادشان را به شکل مشخص تری مطرح کردند. مبنی بر پیشنهاد این اتاق فکری ترکیه می بایستی در چهارچوب توافقاتی از موج مهاجران به اتحادیه اروپا جلوگیری به عمل آورد و در عین حال طی دوازده ماه بعدی انتقال ۵۰۰۰۰۰ پناهنده سوری را به اتحادیه اروپا سازماندهی کند. علاوه بر این، ترکیه باید متعهد شود مهاجران دیگری را که به شکل غیر قانونی می خواهند وارد اتحادیه اروپا شوند در خود بپذیرد و اتحادیه به ازای این همکاری، ویزا برای ورود تابعین ترکیه به کشورهای عضو اتحادیه اروپا را لغو خواهد کرد.

انجمن مهاجران در وضعیت غیر عادی (یا غیر قانونی) مشخصاً می گوید که ابتکار عمل باید از سوی المان به مثابه پاسخ به مداخله روسیه در سوریه صورت بگیرد «چنین امری در عین حال بازشناسی بحران سوریه به مثابه بحرانی بشری در سطح جهانی است که از دوران جنگ دوم جهانی تا کنون، اروپا با آن روبه رو نبوده» (۱).

در نتیجه،

۱) اتاق فکری خارجیان در وضعیت غیر عادی بر این باور است که گریز پناهندگان سوری از «اختناق رژیم بشار» به پشتیبانی روسیه به مثابه امری طبیعی باید تلقی شود.

۲) اتاق فکری خارجیان در وضعیت غیر عادی تنها پناهندگان سوری را به حساب می آورد و نه پناهندگان عراقی که آنان نیز از اختناق داعش می گریزند.

اتاق فکری خارجیان در وضعیت غیر عادی طرح خود را به طور مشخص برای اهداف زیر نیز تعریف کرده است:

۱) پیشگیری از گسترش راست افراطی در اتریش (رئیس اتاق فکری اتریشی است)

۲) آماده کردن طرح عملیاتی مشابه برای ۱۱۰۰۰۰۰ پناهنده سوری که در حال حاضر در لبنان به سر می برند،

و به امریکای شمالی و استرالیا فرستاده خواهند شد. در اینجا ما با کار بست نظریه کلی گرینهیل Kelly

Greenhill در باب «مدیریت ستراتیژی مهاجران به مثابه جنگ افزار» (۲) روبه رو هستیم، به همان

صورتی که پژوهشگران انجمن خارجیان در وضعیت غیر عادی در جنگ کوزوو مشاهده کرده بودند (۳).

علاوه بر این، با پیشنهادشان مبنی بر بازگرداندن مهاجران به ترکیه، اتاق فکری مهاجران در وضعیت غیر عادی گویا فراموش کرده اند که این کشور مکان امنی برای پناهندگان نیست، زیرا ترکیه منشور ۱۹۵۱ مربوط به وضعیت پناهندگان را امضاء نکرده است.

طرح مرکل

در ۲۳ سپتامبر، شورای اتحادیه اروپایی بیانیه ای منتشر کرد و به سهم خود موضوع مهاجران و جنگ علیه سوریه را در پیوند تنگاتنگ با یک دیگر دانست (۴).

آنجا مرکل صدر اعظم المان در مصاحبه با آن ویل Anne Will روزنامه نگار تلویزیون ARD (شبکه رادیو و تلویزیون سراسری در المان) در ۷ اکتوبر، طرح پیشنهادی اتاق فکری مهاجران در وضعیت غیر عادی را به سهم خود مطرح کرد.

برای معرفی طرح پیشنهادی، که از این پس « طرح مرکل» نامیده شده، اتاق فکری خارجیان در وضعیت غیر عادی در برلین، انقره، استانبول، استکهلم، بروکسل و لاهه گردهمایی تشکیل می دهد.

مستقل از فوریتی که تجمع پناهندگان در بالکان به وجود آورده بود، اتحادیه اروپا برای حل مسأله ساختاری مهاجران اقتصادی که از افریقا آمده اند، در ۱۲ نومبر در والتا گردهمایی تشکیل داد. توافق بر این امر تکیه داشت که صندوق ویژه ای بالغ بر ۱،۸ میلیارد یورو برای طرح توسعه در چشم انداز اقتصاد محلی برای افریقایی ایجاد کنند تا بتوانند در سرزمین خودشان باقی بمانند.

در ۲۹ نومبر، شورای اتحادیه اروپا این بار با ترکیه گردهمایی دیگری تشکیل داد. « طرح مرکل » از سوی دو طرف پذیرفته شد. علاوه بر این، اولین پاکت حاوی ۳ میلیارد یورو برای کمک به ترکیه را اهداء کردند.

شورای اتحادیه اروپا این سخاوتمندی غیر منتظره را به ازای همکاری ترکیه برای سکنا دادن پناهندگان سوری توجیه کرد که تا کنون برای این کشور ۸ میلیارد دلار هزینه برداشته است، ولی همین سخاوتمندی را از لبنان و اردن دریغ کردند، گرچه این دو کشور در مجموع بیش از ترکیه پذیرای پناهندگان سوری بوده است. علاوه بر این، شورای اتحادیه اروپا به گونه ای خودشان را نشان می دهند که گوئی نمی دانند که پیش از این هزینه های ترکیه را ملل متحد، قطر و عربستان سعودی پرداخته اند و ترکیه دائماً شمال سوریه را غارت کرده (پیاده کردن ماشین ها، ابزارهای صنعتی و غارت اشیاء عتیقه) و جمع کل آنها خیلی بیشتر از هزینه هائی است که به عهده گرفته است.

سرانجام، اکثر ۲،۷ میلیون پناهنده سوری در ترکیه جذب اقتصاد محلی شده اند، به گونه ای که کمتر از ۲۴۰۰۰۰ نفر زیر پوشش حفاظتی برنامه جهانی غذا به سر می برند.

در واقع، المان و فرانسه که مشوق این کمک مالی بوده اند، به این بهانه می خواهند به شکل غیر مستقیم ادامه جنگ علیه سوریه را تأمین مالی کنند، یعنی امری که به باور آنان با سرنگونی جمهوری عرب سوریه به سرگردانی پناهندگان پایان خواهد داد.

در ۲۱ جنوری ۲۰۱۶، مدیر اتاق فکری امور خارجیان در وضعیت غیر عادی، جرال کناوس Gerald Knaus (۵) در ستون آزاد روزنامه زودویچه تسایتونگ مقاله منتشر می کند. او مدافع اصل همکاری نزدیکتر و مستقیم بین المان و ترکیه است، و برای چنین امری مراجعه به اتحادیه اروپا را ضروری نمی داند. او نتیجه می گیرد که شکست « طرح مرکل » «به تقویت آنانی می انجامد که می خواهند حق پناهندگی را از بین ببرند، ضد پناهندگان، اتحادیه اروپا، ترکیه و مسلمانانند، و از پوتین پشتیبانی می کنند» (۶).

جرالد کناوس توضیح نمی دهد به چه علتی همکاری مستقیم بین برلین و انقره بی آن که از بروکسل عبور کند، به نفع مبارزه علیه آنانی تمام می شود که مخالف اتحادیه اروپا هستند. او حتی توضیح نمی دهد که چرا روسیه خواستار غرق کردن پناهندگان در دریای اژه است و می خواهد آنان را بکشد.

هیچ کس به این یاوه گوئی ها واکنش نشان نمی دهد زیرا مدتهاست که دیگر مسأله پناهندگان به شکل خردمندانه بررسی نمی شود.

طرح مرکل و سامسون Merkel-Samsom

در ۲۸ جنوری، در حالی که مدیریت پاره وقتی شورای اروپا برای شش ماه در هالند به نخست وزیر هالند مک روت Mak Rutte و همپیمان او رئیس حزب کار، دیدریک سامسون Diederik Samsom واگذار شد (۷)، در De Volkskrant اعلام کردند که چگونگی عینی اجرای « طرح مرکل » را آماده کرده اند (۸). در نتیجه، از این پس از « طرح مرکل » حرف خواهیم زد تا به طرح اتاق فکری خارجیان در وضعیت غیر عادی بپردازیم (۹). در اینجا مختصراً یادآوری می کنم که دیدریک سامسون از ماه نومبر به دولت های مختلف سوسیالیستی اروپا مشاورت داده و به ترکیه رفته است.

در ۱۸ مارچ، شورای اروپا به مدیریت هالند اجرای توافق ۲۹ نومبر را تأیید کرد (۱۰). با این تفاوت که با یک چشم بندی ماهرانه، ۳ میلیارد یوروئی که باید به حساب ترکیه پرداخت می شد، به ۳ میلیارد یورو در سال ارتقاء یافت. ولی، بین دو گردهمائی اروپائی ها، شمار پناهندگانی که از ترکیه و از راه یونان به شکل غیر قانونی وارد اتحادیه اروپا شده اند، تقریباً ۲۰۰۰۰۰ نفر برآورد شده است.

نکاتی چند در باب یک انحراف

ظرف شش ماه و نیم، از بحران مربوط به پناهندگانی که بیشتر از مبداء افریقا حرکت می کردند و در مدیترانه در نزدیکی سواحل ایتالیا غرق می شدند، رسیده ایم به فرصت طلایی برای صنایع سنگین المان که می خواهد ۸۰۰۰۰۰ کارگر ارزان را به استخدام خود درآورد، و سپس می بینیم که چگونه کمک مالی برای مردم آواره سوریه به عملیات تأمین مالی جنگ علیه سوریه تبدیل شده است. شواهد گواه بر این امر است که :

(۱) نماینده ویژه دبیر کل ملل متحد مأمور رسیدگی به امور مهاجران بین المللی، پیتر ساترلند Peter Sutherland (۱۱) در ۱ جولای ۲۰۱۵ برنامه جهانی غذا را به شکلی تنظیم کرد که سهم کمک هائی که به پناهندگان سوری اختصاص داشت کاهش یابد و در نتیجه شرایط زندگی تقریباً ۲۴۰۰۰۰ نفر از آنان را در ترکیه دچار سختی بیشتر کرد. بر اساس این امر، گروه آنگلساکسون که او نمایندگی آن را به عهده دارد می دانست که با تحریک این بحران هویت ملت های اروپائی خدشه دار می شود. در پی چنین تصمیمی، بیانیه های مهمان نوازی رئیس جمهور فرانسه و صدر اعظم المان در فردای انتشار عکس کودک غرق شده به نام آلان کردی، موجب تشویق برخی پناهندگان سوری شد که شانس خود را برای رسیدن به اروپا به آزمون بگذارند. سپس، پیتر ساترلند با « طرح مرکل و سامسون » مخالفت کرد زیرا موجب ثبات مردم می شد (و بحران را به ابزارسازی علیه سوریه تبدیل می کند).

(۲) چاپخانه ملی فرانسه که تا سال ۲۰۱۱ گذرنامه های سوری را تهیه می کرد، به تعداد زیادی گذرنامه سوری منتشر کرد و آنها را در آغاز بحران بین مهاجران اقتصادی که سوری نبودند پخش کرد (غالباً لبنانی)، به شکلی که فشار بحران «پناهندگان» در اروپا افزایش یافت.

(۳) شبکه های مهاجران سازماندهی شد، البته نه برای انتقال پناهندگان سوری از ترکیه به اروپا، ولی برای سوری هائی که در سوریه زندگی می کردند. شایعه راه انداخته بودند که برای پناهندگان سوری در اروپا شرایط حتی لوکسی تدارک

دیده اند. یک خط هوایی ویژه از بیروت و یک خط دریائی از طرابلس ایجاد کردند تا از ازمیر سوریهائی را که پناهنده نبودند به اروپا منتقل کنند. ظرف چند هفته، بورژواهای دمشق و لاذقیه که تا کنون از جمهوری عرب سوریه پشتیبانی می کردند، ناگهان کار و کاسبی و اموال خودشان را فروختند و رهسپار مهاجرت شدند.

به طور مشخص، خلاف برخی بیانیه های رسمی :

(۴) رابطه مفصلی بین فشار امر مهاجرت به اروپا و جنگ علیه سوریه بر ساخته جهان سیاست است. این وضعیت را به شکل اختیاری به وجود آورده اند تا با یک تیر دو نشان بزنند، یعنی در عین حال که پذیرش مهاجران را صورت عملی می بخشند، به اروپا نیز فرصت می دهند که به شکل غیر مستقیم جنگ را تأمین مالی کند. اگر چند صد هزار سوری به عبور از مدیترانه تشویق شده اند، احتمال کمی وجود دارد که دیگران به دنبال آنان راه بیفتند.

(۵) مخلوط جمعیت توده های مهاجری که از بالکان عبور می کند امری فوق العاده است. این مخلوط در صف مهاجران نه تنها از سوری ها و عراقی ها تشکیل شده، بلکه افغان ها، البانی ها و کوزوونی ها و مانند اینها را نیز در خود جای داده است. با آگاهی به این امر که هر چند این جمعیت مهاجر اکثراً مسلمانند ولی از دیدگاه فرهنگی و تعبیر مذهبی، گروه اجتماعی و انگیزه با یک دیگر نسبتی ندارند.

(۶) فراتر از سه ماهه دوم سال ۲۰۱۵، فشار مهاجران در اروپا به طور کلی افریقائی است. با وجود این، در سال های آینده می توانیم انتظار داشته باشیم که موج مهاجرت از سوی ترکیه تحریک شود. در واقع، اگرانقره به همان ترتیبی که اعلام کرده است، ۶ میلیون از تابعین خودش را از ملیت ترک محروم کند، این گروه مجبور خواهند شد کشور میدای خودشان را ترک کنند، حتی پیش از آن که بی ملیت شوند. فرایندی که می تواند با الغای ویزا برای تابعین ترکیه در فضای شکن با سهولت بیشتری تسریع شود.

به یاد داشته باشیم :

(۱) سه گروه مختلف، بحران پناهندگان را در سه ماهه دوم سال ۲۰۱۵ تحریف کردند :

الف : طرفداران تخریب فرهنگ های ملی، پیرامون رئیس پیشین سازمان تجارت جهانی، پیتر ساترلند که بر اساس چنین طرحی بر این باور است که مبادلات آزاد جهانی را تسهیل خواهد ساخت.

ب : صنایع سنگین المان، پیرامون رئیس کل آن اولریش گریلو Ulrich Grillo که امیدوار است ۸۰۰۰۰۰۰ کارگر جدید ارزان قیمت را استخدام کند.

پ : فرانسه و المان که فرانسوا هولاند و آنجلا مرکل نمایندگی آنها را به عهده دارند، در این بحران فرصت تازه ای برای تأمین مالی غیر مستقیم جنگ علیه سوریه یافتند.

(۲) این سه گروه وجه مشترکشان در پشتیبانی از ناتو، رفت و مهاجرت انجمن گروه بیلدبرگ Bilderberg و بی شرمی در مقابل مردم است. ولی البته منافع متفاوتی دارند، به شکلی که دولت ها نسبت به طرفداران مبادلات آزاد جهانی دست بالا را دارند.

(۳) همان گونه که غالباً در این نوع از بحران ها روی می دهد، مردمانی که به شکل عمدی جا به جا شده اند بیش از چند صد هزار نبوده اند که به روندهای قدیمی و دائمی مهاجرت افزوده شده اند. ولی تعبیر رسانه های دروغ پرداز بود که چنین توهمی را در اذهان عمومی منعکس کرد که گوئی میلیون ها نفر به سوی اروپا سرازیر شده اند.

[1] “It is a recognition that the Syrian crisis is genuinely unique, creating a humanitarian crisis on a scale not seen in Europe since the Second World War.”

[2] “[Strategic Engineered Migration as a Weapon of War](#)”, Kelly M. Greenhill, *Civil War Journal*, Volume 10, Issue 1, July 2008.

[3] En 1999, la CIA organise le déplacement, en trois jours, de plus de 70 000 Kosovars de Serbie vers la Macédoine, devant les caméras des agences de presse occidentales. Il s’agit de faire croire à une répression ethnique par le gouvernement de Slobodan Milošević et de justifier la guerre à venir.

[4] « [Déclaration du Conseil européen sur la vague de migration](#) », *Réseau Voltaire*, 23 septembre 2015.

[5] Voir sa biographie dans : « [Les tireurs de ficelles de la crise migratoire](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 28 avril 2016.

[6] « [Ein Plan B für Merkel](#) », Gerald Knaus, *Süddeutsche Zeitung*, 21. Januar 2016.

[7] Voir sa biographie dans : « [Les tireurs de ficelles de la crise migratoire](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 28 avril 2016.

[8] « [Nederland wil vluchtelingen 'per kerende veerboot' terugsturen naar Turkije. Samsom en Rutte willen met kopgroep EU doorbraak in asielcrisis forceren](#) », Marc Peeperkorn, *De Volkskrant*, 28 januari 2016.

[9] “[Rights groups criticise Europe refugee resettlement plan](#)”, Patrick Kingsley, *The Guardian*, January 28th, 2016.

[10] “[Next operational steps in EU-Turkey cooperation in the field of migration](#)”, *Voltaire Network*, 16 March 2016.

[11] Voir sa biographie dans : « [Les tireurs de ficelles de la crise migratoire](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 28 avril 2016

لینک متن اصلی در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article191516.html>

لینک متن فارسی در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article191577.html>

لینک متن در گاهنامه هنر و مبارزه/جغرافیای سیاسی

<http://gahnamehvm.blogfa.com/post/841>